

na vrt, vsi trije se preskrbé z belimi plahtami in dolgimi palicami in se poskrijejo.

Kmalu po polnoči začno se prikazovati črne postave na zidu in gospodar se čudi, kako znajo tatiči spretno plezati: skok raz zid na tla, par dolgih korakov in kakor veverica je smuknil vsak na svoje deblo. Ko začnejo urno izvrševati svoj posel, ovijejo se na tihem oni trije v velike plahte, pritrdijo na palice bele rute ter se počasi izmotajo iz svojih skrivališč. Kakor pravi pravcati strahovi se počasi bližajo smokvenim drevesom, privzdigujejo in spuščajo svoje palice in skrivnostno in vedno glasneje izgovarjajo sledeče besede: »Tudi mi drugi, ko smo bili živi, smo jedli tiste fige, zdaj smo pa mrtvi in hodimo po tem-le vrti!« Tatovom je kar zastala kri po žilah; mislili so resno, da straši. Ko se strahovi nekoliko oddaljijo, poskačejo z dreves, smuknejo čez zid in nobenega ni bilo več blizo.

Bilo je to sicer izdatno zdravilo, vendar jako nevarno, ker tako strašilo lahko povzroči hudo bolezen.

—k.

Poveljnik.

Pozor! Stoj,
Krepki roj,
 Točno vsa povelja
 Izpolnjuj,
 Kar je moja želja,
Pazno čuj!
 Dan na dan učim tako,
 Ko pa s stolpa zvon glasno
 V šolo mi naznani pot,
 Vse igrače vržem v kot;
 V šolo se odpravim ročno,
 Pazno tam poslušam uk,
 Da naloge dane točno
 Izvršim doma brez muk.

Stanko pl. Orlovič.

